

számolt. És nyilván ott vetődött fel Kölcsey követté választásának gondolata is. Egy helyi akadémiai spicli jelentette is, hogy Kazinczy 1831 februárjában Pesten rebellis írókkal tanácskozott, Döbrenteit le akarták mondani a titkárságról és helyette Kölcseyt akarták megválasztani, aki azért is veszélyes, mert nagy tudású, hajthatatlanul ragaszkodik elveihez, nyájas és jó modorú, és ezért népszerű. De besúgónk a diétai követségről nem tudott. Kazinczy a diétai követi tisztséget sokra becsülte: „Nincs szebb magisztrátus a hazában, mint a nép reprezentálása, nincs szebb alkalmatosság fényünket láttatni, mint midőn egy egész nemzet előtt szólhatunk. S egész életemben szerzett fényemet odaadnám azért, ha valamely fontos dologban, hol a ravaszság erőt akar venni, felkelhetnék, véletlenül az igazság mellett szólhatnék, a dolgot megfordíthatnám, s azt látnám, hogy lellem és a jókónak kiáltanának.” 1808-ban írta ezt (éppen Cserey Farkasnak). De csak az 1832–36-os diétán válhatott valóra ez az eszmény Wesselényi, Kölcsey, Deák Ferenc fellépésével. Kazinczy ezt már nem láthatta. Nem tudni, hogy az ő útja hová vezetett volna. Az irány a liberális reformellenzék volt.

LÁNYOK FARMERNADRÁGBAN AZ UTCÁN (1971)